

ПРИЙНЯТТЯ РІШЕНЬ В СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ ЛОГІСТИЧНИМИ ВЗАЄМВІДНОСИНАМИ

В.П. Гудименко¹, І.С. Момотков²,

¹ аспірант кафедри підприємництва, торгівлі і логістики, НТУ «ХПІ», Харків, Україна

² аспірант кафедри підприємництва, торгівлі і логістики, НТУ «ХПІ», Харків, Україна

viacheslav.hudymenko@emmb.khpi.edu.ua

ihor.momotkov@emmb.khpi.edu.ua

Сучасна економіка характеризується зростаючими темпами інтеграційних процесів, появою нових динамічних стосунків між постачальниками, виробництвом і споживачами продукції. Переміщення потоків матеріалів і готових товарів виходить за межі окремих підприємств і формує між ними логістичні взаємовідносини, що становлять окремі ланки ланцюгів постачання. Ефективна діяльність сучасних підприємств вже не залежить тільки від наявності високотехнологічного устаткування чи інноваційних розробок. Ринковий успіх підприємств значною мірою залежить від покращення їх функціонування в гнучких ланцюгах постачань, від системної оптимізації комплексу процесів забезпечення, виробництва і збуту продукції на основі сучасних логістичних процесів організації руху матеріальних і інформаційних потоків. Більшість провідних європейських промислових концернів займаються оптимізацією управління ланцюгами постачань. В той же час у вітчизняній промисловості незаслужено мало уваги приділяється конкретним практичним рекомендаціям щодо оптимізації ланцюгів постачань з урахуванням галузевої і регіональної специфіки, особливо в умовах воєнного стану. Реалії сучасного розвитку підприємств потребують удосконалення управління ланцюгами постачань як складової частини управління виробництвом в цілому.

Формат мережевої структури ланцюга постачань доцільно визначати на основі наступних параметрів: межі і структурні розмірності мережі; учасники ланцюга постачань; типи зв'язків між учасниками ланцюгів постачань. Таким чином, мережева структура ланцюгів постачань – це комбінація трьох тісно взаємодіючих елементів. Побудова мережевої структури ланцюга постачань (рис. 1) включає ідентифікацію учасників і бізнес-процесів ланцюга постачань, між якими необхідно встановити зв'язки, рівень інтеграції стосовно кожного з них, їх положення по відношенню до фокусної компанії, а також структурну розмірність мережі та її межі.

Рис. 1. – Мережева структура ланцюга постачань

Усю сукупність рішень, що приймаються при управлінні ланцюгами постачань, можна розділити на рівні конфігурації ланцюга постачань (стратегія), планування реалізації процесів в ланцюзі постачань (тактика) та оперативного управління ланцюгом постачань (табл. 1). Метою стратегічної конфігурації ланцюга постачань є мінімізація витрат в ланцюзі постачань, включаючи витрати на виробництво, закупівлю, зберігання, транспортування, а також використання потужностей і ресурсів з урахуванням вимог до рівня сервісу. При конфігурації ланцюга постачань визначається форма організації ланцюга постачань і мережі дистрибуції, відбувається вибір структури та постачальників ланцюга постачань, програм збуту, спектру сировини, матеріалів і напівфабрикатів, місць закупівлі, виробництва та дистрибуції, структури постачань і розподілу, а також необхідних виробничих, складських і транспортних потужностей.

Таблиця 1 - Основні етапи прийняття рішень при управлінні ланцюгами постачань

Рівні рішень	Вихідні дані	Задачі управління ланцюгами постачань
Стратегічний план (декілька років)	Плани маркетингу Фінансовий план Стратегія конкурентної поведінки Форма організації ланцюга постачань -	Розробка стратегії і цілей ланцюга постачань; Вибір форми організації ЛП Проектування мережевої структури ланцюга постачань; Вибір постачальників системи взаємодії з ними
Тактичний план (3 місяця – 1 рік)	Структура постачальників в ланцюзі постачань Структура потужностей ЛП	Прогнозування попиту Планування виробничої програми і запасів Планування дистрибуції, транспортування, виробництва і закупівель
Оперативний план (1 день – 1 тиждень)	Прогноз попиту Виробнича програма Плани дистрибуції, виробництва і закупівель	Планування виробничих розкладів Маршрутизація транспортних засобів
Реалізація	Фактичні дані з виконання процесів	Моніторинг ланцюга постачань Реконфігурування та адаптація

Основна мета удосконалення системи управління логістичними взаємовідносинами полягає в тому, щоб досягти максимальної конкурентоспроможності і рентабельності головної компанії, а також усього ланцюга постачань за рахунок підвищення загальної ефективності і продуктивності всіх учасників мережі. Відповідно для досягнення цільових орієнтирів необхідна реалізація наступних завдань: визначення характерних ознак та особливостей ланцюга постачань; встановлення особливостей управління ланцюгами постачань і етапів постачань на виробництві; вибір моделі логістичної системи для забезпечення ефективності процесу управління виробництвом на підприємстві; вибір постачальників, пріоритетних запасів, логістичних ланцюгів постачань-розподілу адаптовано до стану ринку, рівня рішень та задач.